

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: V. Muntean
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 2rac-325/17

Î N C H E I E R E

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Primăria satului Ghidighici, reprezentată de avocatul Dljanschi Elic,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Institutul Municipal de Proiectări „CHIȘINĂUPROIECT” împotriva Primăriei satului Ghidighici cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Primăria satului Ghidighici, reprezentată de avocatul Dljanschi Elic, și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 20 octombrie 2016 IMP „CHIȘINĂUPROIECT” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Ghidighici cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în temeiul contractului nr. 3120-VP din 2 august 2013, IMP „CHIȘINĂUPROIECT” a prestat pârâtului Primăriei satului Ghidighici servicii de organizare a procesului de verificare a proiectului obiectivului - „Reconstrucția casei de cultură din str. Ștefan cel Mare și Sfânt din satul Ghidighici”. Prețul serviciilor de verificare, potrivit pct.2.1. al contractului a fost stabilit în sumă de 43 514 lei, inclusiv TVA 20% - 7 252 lei, care urma să fie plătit în termen de 10 zile după semnarea actului de predare-primire, sub sancțiunea aplicării unei penalități de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 15% din suma contractului (pct.4.1 din contract).

Comunică că, la 29 august 2013 părțile contractante IMP „CHIȘINĂUPROIECT” și Primăria satului Ghidighici în calitate de beneficiar, prin perfectarea actului nr.1/53 de predare-primire a lucrărilor de proiectare pe obiectul nr.3120-VP, au constatat executarea serviciilor de verificare a proiectului

obiectivului - „Reconstrucția casei de cultură din str. Ștefan cel Mare și Sfint din satul Ghidighici”, în sumă de 43 514 lei, inclusiv TVA 20% - 7 252 lei, oferind asigurări privind achitarea cât de curând posibil a serviciilor prestate.

Menționează că pârâtul Primăria satului Ghidighici, în confirmarea recepționării serviciilor prestate din executarea contractului nr.3120-VP din 2 august 2013 în sumă de 43 514 lei, la 29 august 2013 a semnat fără obiecții factura fiscală eliberată de către IMP „CHIȘINĂU PROIECT”.

Susține că, în legătură cu întârzierea executării obligației de plată a serviciilor prestate, prin actul de verificare a datoriilor reciproce la situația din 1 octombrie 2014, Primăria satului Ghidighici a confirmat soldul datoriei în sumă de 43 514 lei față de IMP „CHIȘINĂU PROIECT”, reconfirmând obligația de plată a serviciilor prestate.

Relevă că ulterior, în anul 2015, în legătură cu schimbarea primarului, în adresa Primăriei satului Ghidighici a fost remis din nou actul de verificare a decontărilor reciproce la situația din 30 noiembrie 2015, care de această dată nu a fost semnat de către primar, fiind restituit cu obiecțiile contabilului din 28 decembrie 2015.

Insistă că din motivul tergiversării executării obligației de plată, în ordinea tranșării extrajudiciare a litigiului, în adresa pârâtului a fost adresată notificarea repetată privind finalizarea plăților, care a fost lăsată de către pârât fără răspuns.

Mai indică că, potrivit art.277 alin. (1) lit. b) și alin.(2) Cod civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria. După întreruperea cursului prescripției extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripție extinctivă.

Astfel, prin actul de verificare a decontărilor reciproce la situația din 1 octombrie 2014, semnat de către primarul satului Ghidighici, a fost recunoscută datoria în sumă de 43 514 lei față de reclamant, fiind reconfirmată obligația de plată.

Consideră că, în asemenea circumstanțe, ținând cont de prevederile art. 277 Cod civil, prezenta acțiune este înaintată cu respectarea termenului prescripției extinctive.

Solicită încasarea din contul pârâtului Primăriei satului Ghidighici, mun. Chișinău în beneficiul IMP „CHIȘINĂU PROIECT” a sumei datoriei de 43 514 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv pentru asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 ianuarie 2017 acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat din contul Primăriei satului Ghidighici în beneficiul IMP „CHIȘINĂU PROIECT” datoria în baza contractului nr. 3120-V din 2 august 2013 în mărime de 43 514 lei și 1 305 lei achitați în calitate de taxă de stat, iar în total 44 819,42 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 a fost respins apelul declarat de Primăria satului Ghidighici, reprezentată de avocatul Dlujanschi Elic, și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 ianuarie 2017.

La data de 25 iulie 2017 Primăria satului Ghidighici, reprezentată de avocatul Dljanschi Elic, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că instanța de fond a examinat cauza în absența reprezentantului pârâtului, avocatului Dljanschi Elic, care fiind bolnav, prin intermediul adresei e-mail a depus o cerere de amânare a ședinței de judecată.

Sușține că instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei. Nu s-a expus asupra faptului că obiectivul - „Reconstrucția casei de cultură din str. Ștefan cel Mare și Sfânt din satul Ghidighici”, a fost finanțat din bugetul Primăriei municipiului Chișinău și nu din bugetul Primăriei Ghidighici, or contractul nr. 3120-VP din 2 august 2013 încheiat între IMP „CHIȘINĂUPROIECT” și Primăria satului Ghidighici nu prevede din contul căreia va fi sursa de finanțare.

Reiterează că nu a avut posibilitatea de a invoca motivele date în instanțele ierarhic inferioare, deoarece cauza a fost examinată în lipsa sa.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 11 mai 2017 a fost expediată în adresa recurente la 9 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 5387 (f. d. 9993).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 iulie 2017 în termen.

La data de 16 august 2017, în adresa intimatului IMP „CHIȘINĂUPROIECT” a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Primăria satului Ghidighici, reprezentată de avocatul Dljanschi Elic, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria satului Ghidighici, reprezentată de avocatul Dlujanschi Elic, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că nu poate fi reținut argumentul recurenteii precum că a fost lipsită de dreptul de a participa la examinarea cauzei în instanța de fond, or în procesul-verbal al ședinței de judecată a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 ianuarie 2017 este indicat expres că instanța de judecată a citat pârâtul pe adresa indicată în cererea de chemare în judecată și la dosar a parvenit avizul de recepție pe numele pârâtului prin care se dovedește că a fost citat legal (f. d. 38-39).

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că la materialele cauzei se atestă avizul de recepție a Primăriei satului Ghidighici semnat la data de 15 noiembrie 2016 (f. d. 28).

Iar, potrivit art. 102 alin. (4¹) Cod de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Primăria satului Ghidighici, reprezentată de avocatul Dlujanschi Elic.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Primăria satului Ghidighici, reprezentată de avocatul Dlujanschi Elic, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva